Ποια αμαρτήματα δεν μας εμποδίζουν από την Θεία Κοινωνία;

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Οκτωβρίου, 2017

Οι Ἅγιοι **Μακάριος Κορίνθου** καὶ **Νικόδημος Ἁγιορείτης**, οἱ γνωστοὶ αὐτοὶ ὑπέρμαχοι τῆς **Συνεχοῦς Μεταλήψεως** τῶν Ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, στὸ περίφημο σχετικὸ βιβλίο τους ἀντιμετωπίζουν τὴν **ἔνστασι** καὶ ἀπορία τῶν καλοπροαιρέτων κατὰ τὰ ἄλλα ἐκείνων Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι διαμαρτύρονται καὶ λέγουν γιὰ ὅσους μεταλαμβάνουν συχνά: «*Τάχα καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνθρωποι δὲν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὰ πάθη γαστριμαργίαν, κενοδοξίαν, γέλωτα, ἀργολογίαν καὶ ὅσα ὅμοια; Πῶς λοιπὸν θέλουν νὰ κοινωνοῦν συχνά;*» (***Ἔνστασις Η΄***).
Οἱ Ἅγιοι **ἀπαντοῦν** στὴν ἔνστασι αὐτή, ἐπικαλούμενοι ἕνα θαυμάσιο κείμενο τοῦ **Ἁγίου Ἀναστασίου Ἀντιοχείας**, τὸ ὁποῖο παραθέτουν πρῶτα αὐτούσιο καὶ κατόπιν ἁπλοποιημένο γλωσσικῶς. Ἄς προσέξουμε ἰδιαιτέρως τὴν γνώμη αὐτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀναστασίου, ἡ ὁποία **ἐκφράζει μὲ συντομία μία βαθειὰ πτυχὴ τῆς Ὀρθοδόξου Πνευματικότητος· διάκρισις τῶν ἁμαρτημάτων** σὲ «*εὐσυγχώρητα*» καὶ «*βαρέα*», ὕπαρξις «*διαφόρων θυσιῶν*», ποὺ μᾶς «*προκαθαίρουν*» γιὰ νὰ προσέλθουμε στὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ **βίωσις τῆς Συνεχοῦς Μετανοίας**, ὡς ἀπαραιτήτου προϋποθέσεως τῆς Συνεχοῦς Μεταλήψεως. Ἄς ἐντρυφήσουμε ὅμως στὸ εὐλογημένο κείμενο τοῦ Ἁγίου Ἀναστασίου.

ΕΙΝΑΙ πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ κοινωνοῦσιν ἀργά, κρημνίζονται εἰς ἁμαρτίας, ἄλλοι δὲ πάλιν, μεταλαμβάνοντες συχνότερα, φυλάττουσιν ἑαυτοὺς πολλάκις ἀπὸ πολλὰ κακά, ἐπειδὴ φοβοῦνται ἀπὸ τὴν ἁγίαν Μετάδοσιν («τὸ κρῖμα τῆς Μεταλήψεως»). Λοιπόν, ἀνίσως σφάλλωμεν μὲ κάποια ***παραμικρὰ καὶ συγγνωστὰ*** *ἁμαρτήματα καθὸ ἄνθρωποι («μικρά τινα καὶ εὐσυγχώρητα»), λόγου χάριν κλεπτόμεθα ἤ μὲ τὴν γλῶσσαν ἤ μὲ τὴν ἀκοὴν ἤ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤ ἀπατώμενοι πίπτομεν εἰς κενοδοξίαν ἤ λύπην ἤ θυμὸν ἤ ἄλλο τοιοῦτον, ἄς κατακρίνωμεν τὸν ἑαυτόν μας καὶ ἄς ὁμολογῶμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὴν ἁμαρτωλότητά μας («καταμεμφόμενοι ἑαυτοὺς καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Θεῷ») καὶ οὕτως ἄς μεταλαμβάνωμεν, πιστεύοντες ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία μᾶς γίνεται εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ἀποκάθαρσιν. Εἰ δὲ καὶ κάμνομεν ἁμαρτήματα* ***βαρέα*** *τινὰ πονηρὰ σαρκικὰ καὶ ἀκάθαρτα καὶ ἔχομεν μὲ τὸν ἀδελφόν μας μνησικακίαν,* ***μέχρις οὗ μετανοήσωμεν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα, ἄς μὴ τολμήσωμεν νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὰ θεῖα Μυστήρια*** *(ἕως ἀξίως μετανοήσωμεν, μηδαμῶς ἐφαψώμεθα»). Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἴμεθα ἄνθρωποι σαρκικοὶ καὶ ἀσθενεῖς καὶ μολυνόμεθα μὲ πολλὰ ἁμαρτήματα, ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς διαφόρους* ***θυσίας*** *εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, τὰς ὁποίας ἀνίσως καὶ τὰς προσφέρωμεν εἰς Αὐτόν, μᾶς καθαρίζουσι καὶ μᾶς κάμνουσιν ἐπιτηδείους διὰ νὰ*

μεταλάβωμεν («προκαθαίρουσιν ἡμᾶς εἰς τὸ προσελθεῖν τοῖς Μυστηρίοις»). Διὰ τοῦτο ***ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι «θυσία», ἥτις καθαρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ἁμαρτίας****.*

Εἶναι καὶ ***ἄλλη «θυσία»*** *σωτηριώδης εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τὴν ὁποίαν λέγει ὁ Προφήτης Δαυΐδ: «****θυσία εἰς τὸν Θεὸν εὐάρεστος εἶναι ἡ ταπεινὴ τοῦ ἀνθρώπου προαίρεσις καὶ διάθεσις****· τὴν καρδίαν τὴν ταπεινὴν καὶ συντετριμμένην μὲ τὴν κατάνυξιν ὁ Θεὸς ποτὲ δὲν τὴν παραβλέπει». Ἀνίσως αὐτὰς τὰς «θυσίας» προσφέρωμεν εἰς τὸν Θεόν, ἔστω καὶ ἄν ἔχωμεν μικρά τινα ἐλαττώματα ὡς ἄνθρωποι, θέλομεν δυνηθῆ νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν* ***μὲ φόβον καὶ τρόμον, κατάνυξιν καὶ ὁμολογίαν τῆς ἁμαρτωλότητός μας*** *, καθὼς ἡ αἱμορροοῦσα ἐπλησίασεν εἰς τὸν Χριστὸν κλαίουσα καὶ τρέμουσα. Διότι ὑπάρχει* ***ἁμαρτία πρὸς θάνατον*** *(«θανάσιμος»). Καὶ ὑπάρχει ἁμαρτία* ***πρὸς μετάνοιαν*** *(«συγγνωστή»). Καὶ ὑπάρχει ἁμαρτία πρὸς ἔμπλαστρον.* ***Ἡ ἀληθινὴ ὅμως μετάνοια ὅλα δύναται νὰ τὰ ἰατρεύσῃ****. Διότι, ἄλλην συγχώρησιν ἔχει ἐκεῖνος, ὅστις μὲ φόβον καὶ τρόμον καὶ ὁμολογίαν τῆς ἁμαρτωλότητός του καὶ κατάνυξιν πλησιάζει εἰς τὰ Μυστήρια καὶ μεταλαμβάνει· καὶ ἄλλην τιμωρίαν ἔχει, ὅστις μεταλαμβάνει χωρὶς φόβον καὶ μὲ καταφρόνησιν.* ***Εἰς ἐκείνους, ὅσοι καταφρονητικῶς καὶ ἀναξίως μεταλαμβάνουσιν, ὄχι μόνον δὲν δίδεται ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ διάβολος περισσότερον πηδᾷ ἐναντίον των*** *(«ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλεῖον ὁ διάβολος αὐτοῖς ἐπεισπηδᾷ»).* ***Ὅσοι δὲ μὲ φόβον μεταλαμβάνουσιν, ὄχι μόνον ἁγιάζονται καὶ λαμβάνουσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν διάβολον διώκουσιν ἀπὸ λόγου των*** *(«ἀλλὰ καὶ τὸν διάβολον ἐξ ἑαυτῶν διώκουσιν»).*

(Πηγή: paraklisi.blogspot.gr*)*